Az elmúlt időszakban, 2025 elejétől 2026 áprilisáig egyetlen dolog vezérelt a képviselői munkámban, hogy Érd egy igazságosabb, élhetőbb és emberségesebb város legyen. Hiszek abban, hogy a politika nem a politikusokért van, hanem az emberekért, és minden döntésnek, minden felszólalásnak és minden kezdeményezésnek az érdiek mindennapi életét kell jobbá tennie. Ezért az elmúlt egy évben nemcsak a közgyűlésben dolgoztam, hanem az utcán, a közösségekben, a konfliktusok közepén és a hétköznapi problémák megoldásában is jelen voltam.

Fontos számomra, hogy ne csak nagy politikai ügyekkel foglalkozzak, hanem azokkal az apró, mégis jelentős gesztusokkal is, amelyek emberibbé teszik a közéletet. Nőnek lenni nehéz, és egy olyan világban, ahol még mindig sokszor hátrány éri a nőket, különösen fontos, hogy megálljunk és kifejezzük a megbecsülésünket. Ezért 2025-ben és 2026-ban is nőnap alkalmából virágot osztottam Érden. Ezek az alkalmak lehetőséget adtak arra is, hogy minél több érdi hölggyel személyesen is találkozhassak.

Ugyanilyen fontosnak tartom a helyi közösségek megerősítését. Az érdi Szomszédünnep az egyik kedvenc kezdeményezésem, mert ilyenkor valóban látszik, hogy mit jelent egy város közössége. Emberek, akik kiülnek, beszélgetnek, együtt esznek, és egy rövid időre kiszakadnak a mindennapi rohanásból. Ezekben a pillanatokban nem politikai oldalak léteznek, hanem emberek, akik figyelnek egymásra. Ezt az élményt erősítette az is, amikor 2025 októberében bográcsozást szerveztem az Érdi Galéria kertjében. Számomra ezek az események legalább annyira fontosak, mint a közgyűlési viták, mert itt alakul ki egy közösség, ami nélkül nincs működő város.

A kapcsolat az emberekkel nem állhat meg eseményeknél. Ezért 2025 novemberétől kezdve minden héten kitelepültem az utcára. Nem kampányidőszakban, nem fotók kedvéért, hanem következetesen, hétről hétre. Beszélgettem az érdiekkel a helyi problémákról, az ország állapotáról, a megélhetési nehézségekről, a közlekedési gondokról és arról is, hogy ki hogyan látja a jövőt. Ezek a beszélgetések nem mindig voltak könnyűek, de mindig őszinték voltak. És ezekből értettem meg igazán, hogy hol kell a legerősebben képviselni az emberek érdekeit.

A mindennapi ügyekben is igyekeztem azonnal és határozottan fellépni. Amikor a Béke téren a zebra felfestése már alig látszott, és ez komoly veszélyt jelentett a gyalogosokra, jeleztem a problémát a városgazdának és a városüzemeltetésnek. Rövid időn belül újra felfestették a zebrát, így az átkelő újra biztonságossá és jól láthatóvá vált. Ez egy apró ügynek tűnhet, de pontosan ezek azok a dolgok, amelyek a mindennapi biztonságot jelentik.

Ugyanilyen fontos volt az az eset is, amikor egy lakó keresett meg azzal, hogy a MÁV egyik vasúti átkelőjénél a járda életveszélyesen jeges. Jeleztem a problémát, kértem az intézkedést, de napokig nem történt semmi. Ekkor nem vártam tovább. Lapátot és jégtörőt ragadtam, és saját magam tisztítottam meg az átkelőt. Mert nem lehet elfogadni, hogy emberek biztonsága veszélyben legyen azért, mert egy rendszer nem működik.

A MÁV-val való küzdelem sajnos rendszeres része lett a munkámnak. Hosszú levelezések után sikerült elérni, hogy összeszedjék a szemetet Érd alsónál, bár a tisztaság csak néhány napig tartott. Ez jól mutatja, hogy nem elég egyszer intézkedni, folyamatos nyomásgyakorlásra van szükség. Ezt a munkát folytatom, mert az érdiek nem érdemlik meg, hogy másodrendűként kezeljék őket.

A közlekedés javítása érdekében előterjesztést nyújtottam be annak érdekében is, hogy a hét minden napján közlekedjenek éjszakai buszjáratok Kelenföld és Érd között. Ez alapvető igény, különösen azok számára, akik későn dolgoznak vagy tanulnak. A MÁV azonban megszakította a tárgyalásokat arra hivatkozva, hogy nincs kapacitásuk több járatra. Ez elfogadhatatlan válasz, és ezen a területen is folytatni fogom a küzdelmet.

A közgyűlésben három olyan előterjesztést nyújtottam be, amelyek egy közös elvet képviseltek, egy szociálisan érzékenyebb, igazságosabb város megteremtését. Javaslatot tettem arra, hogy a rászoruló idősek és gyermekek támogatást kapjanak szemüvegvásárláshoz, hogy a fiatalok nyelvvizsga-támogatásban részesüljenek, valamint módosítottam az SZMSZ-t annak érdekében, hogy még a sértett exalpolgi se bújhasson ki a munka alól.

Sajnos a szemüveg- és nyelvvizsga-támogatási javaslatokat vissza kellett vonnom. Nem azért, mert ne lenne rájuk szükség, hanem mert a kormány folyamatos elvonásokkal fojtogatja Érd városát, és nincs rájuk forrás. Ha nem tartanák vissza a pénzeket, ma több utcánk lehetne aszfaltozott, és sokkal több szociális támogatás juthatna az érdieknek. Ugyanakkor ígéretet kaptam arra, hogy amint lesz rá lehetőség, ezeket a programokat megvalósítjuk.

Fontos eredmény ugyanakkor, hogy sikerült elérni: az Érden működő Család- és Gyermekjóléti Központ új, méltó helyre költözhessen az Emma utcába. Ez hatalmas előrelépés a gyerekvédelem területén, és örülök, hogy ebben Szűcs Gáborral és Gecse-Simon Orsolyával együtt tudtunk eredményt elérni.

Kiemelten fontos számomra az emberi jogok és az egyenlőség kérdése. Részt vettem a 2025-ös Pride felvonuláson, és kezdeményeztem, hogy Érden is tűzzük ki a szivárványos zászlót a Pride hónap alkalmából. Bár a közgyűlés számomra érthetetlen módon ezt nem támogatta, a véleményem nem változik. A Pride egy szimbólum, amely reményt és erőt ad, és amelynek az üzenete az elfogadásról és az egyenlőségről szól.

A környezetvédelem területén is határozottan felléptem. Részt vettem sóskúti Dongwha és Andrada gyár elleni demonstrációkon. Ma Magyarországon egy fiatalnak esélye sincs önerőből saját ingatlanhoz jutnia, de ha mégis, a kormány bármelyik pillanatban külföldi érdekeket szolgálva egy veszélyes anyagokkal foglalkozó gyárat építhet a szomszédba. Ez elfogadhatatlan. Itt az ideje, hogy Magyarországot végre olyan párt képviselje és vezesse, amely nem a külföldi érdekeket szolgálja és amely nem fog rákkeltő anyagokat hozni a szomszédba. Ha akkufeldolgozót akarnak, tegyék oda, ahova való: Hatvanpusztára. Az, ami most zajlik, elfogadhatatlan.

A közgyűlésben egyértelművé tettem, elfogadhatatlan, hogy egy NER-es vállalkozó, Balázs Attila, aki 2024-ben több mint 20 milliárd forint nyereséget termelt, most ingyen kér Érden egy 72 ezer négyzetméteres telket. Ez nem más, mint arcátlanság és rablás. De ennek vége lesz. 2026 után nem közbeszerzések, hanem vádlottak padja vár azokra, akik az embereket lopják meg.És innen is üzenem az összes többi NER-es vállalkozónak, hogy takarodjanak Érdről

„Játsszon repülővel, de az érdi embereket ne lopja meg!"

Szűcs Gábor alpolgármester úrral közösen helyszíni bejárást tartottunk a Hivatalnok utca 32. szám alatt, ahol a lakók azzal a problémával kerestek meg, hogy a házuknál található, a vasúti zajt csökkenteni hivatott zajvédelmi megoldás nem működik megfelelően. Megkezdtük a szükséges lépések előkészítését, hogy ezt a problémát megoldjuk és a lakók nyugodtan tudjanak élni. Ugyancsak a Hivatalnok utcában a lakókkal egyeztetve egy új forgalmi rend kialakításában állapodtunk meg, amely biztonságosabbá és élhetőbbé teszi az ottani közlekedést.

Lakossági jelzés érkezett az Esküdt utca és az Alispán utca sarkán található közvilágítási lámpával kapcsolatban is, amely el volt forgatva, így nem a megfelelő irányba világított. A problémát jeleztem, és a város dolgozóinak köszönhetően a lámpát helyreállították, így ismét megfelelően biztosítja az ott közlekedők biztonságát.

Szintén sikerült elérnem, hogy a Zoltán utca és a Sándor utca rendbe rakása megtörténjen, amely korábban komoly problémát jelentett az ott élőknek és közlekedőknek.

A közösségi ügyek mellett kiemelten fontosnak tartom a fiatalok helyzetét is. Részt vettem az „Itthon könnyebb – Fiatalok helyben tartása" programról szóló beszélgetésen Szűcs Gábor alpolgármester úrral, ahol arról beszéltünk, hogyan lehet Érdet olyan várossá tenni, ahol a fiatalok nem elmenni akarnak, hanem maradni. Illetve részt vettem a XV. Kerületi Ifjúsági Konferencián, ahol lehetőségem nyílt megismerkedni a kerület Gyermek- és Ifjúsági Stratégiájával, valamint a hozzá kapcsolódó Cselekvési Tervvel.

A közélet tisztasága és a felelős gazdálkodás szintén fontos számomra. Jelentős eredménynek tartom, hogy sikerült elérnem: megszűnjenek a közgyűlések utáni képviselői ebédek. Egy-egy ilyen ebéd bruttó 223 500 forintba került, és az elmúlt egy évben ezzel több millió forintot sikerült megspórolni a városnak. Meggyőződésem, hogy a közpénzt nem ilyen célokra kell költeni.

Az utcán is vállaltam a konfliktusokat, amikor szükség volt rá. A Békemenet útvonalán feltettük azokat a kérdéseket, amelyeket sokan feltennének: ki az a Zsolti bácsi, és mi történik valójában az országban. Ezek az akciók arról szólnak, hogy ne fogadjuk el kritikátlanul azt a valóságot, amit elénk tesznek.

A szociális segítségnyújtást nemcsak szavakban, hanem tettekben is fontosnak tartom. Az elmúlt időszakban több mint 10 háztartásnak segítettem több köbméter tűzifával, hogy a téli hónapokban biztonságban és melegben lehessenek. Emellett több mint 50 érdi családnak vittem élelmiszer-adományt, mert meggyőződésem, hogy segíteni kell a legnehezebb helyzetben lévőket. Számomra ez nem kampány, hanem kötelesség, ha valaki segítséget kér, ott kell lenni és segíteni.

Nemrég Ildikó keresett meg, aki súlyos betegséggel küzd, és egy járókeretre lett volna szüksége. Nem tudta megvenni, mert a nyugdíja erre nem ad lehetőséget. Azt mondtam neki, hogy intézkedem, és másnap el is vittem neki egy járókeretet ajándékba. Mert oda kell figyelnünk egymásra, különösen azokra, akik betegek, kiszolgáltatott helyzetben vannak, és akikkel az Orbán-kormány semmilyen szinten nem foglalkozik. Őket magukra hagyták. Én viszont itt vagyok, és segítek.

Ez az év számomra a munkáról, a kiállásról és a következetességről szólt. Nem volt könnyű év, sokszor ütköztünk falakba, nincs semmire sem forrás. De egy dolog nem változott: az elkötelezettségem Érd és az érdiek mellett. A cél továbbra is világos, egy igazságosabb, átláthatóbb és emberségesebb város. És ezért a munkát nemcsak folytatom, hanem még nagyobb erővel végzem tovább